

*Miejskie Przedszkole nr 27
z Oddziałami Integracyjnymi w Siedlcach*

Listopad 2017/18 nr 1

Co u nas słychać

W dzisiejszym numerze!

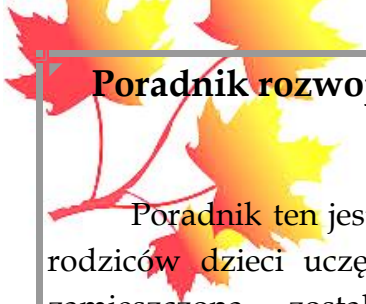
1. Poradnik rozwoju przedszkolaka – czyli jak kochać mądrze.
2. Zabawy pobudzające zmysły.
3. Wstydlivy problem.
4. Kącik logopedyczny – Wiewióreczka.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Elżbieta Karpińska
Agnieszka Szymańska
Marzena Redes
Anna Mazurek-Stańczuk

Poradnik rozwoju przedszkolaka - czyli jak kochać mądrze.

Poradnik ten jest odpowiedzią na oczekiwania i wątpliwości rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola. W poradniku zamieszczona została najnowsza wiedza o wychowaniu, zaczerpnięta z wielu książek i opracowań. Mamy nadzieję, że będzie on pomocą w budowaniu więzi rodzinnych.

Idąc za głosem największego na świecie pedagoga Janusz Korczaka rodzicu najpierw poznaj, a potem oceniaj swoje dziecko. Dziecko przedszkolne przechodzi przez różne fazy rozwoju zarówno fizycznego, intelektualnego i emocjonalnego. Zapoznaj się z podstawowymi cechami charakteryzującymi Twoją pociechę – mając na uwadze jednak, że każde dziecko jest indywidualnością.

TRZYLATEK

MAM TRZY LATKA DROGA MAMO, DO PRZEDSZKOŁA WSTAJĘ RANO, TU SIĘ BAWIĘ ORAZ UCZĘ, CHCESZ, TO WIERŚZA CIĘ NAUCZĘ? JESTEM MIŁYM PRZEDSZKOŁAKIEM, A WIESZ O TYM CO POTRAFIĘ?

- Dużo biegam, zaczynam jeździć na rowerku na trzech kółkach i hulajnodze, a nawet próbuję chodzić po niskich murkach czy ławeczce, stoję też na jednej nodze a moje ruchy stają się płynne i ostrożne,
- Potrafię nazwać większość części ciała,
- Buduję budowle nawet trójwymiarowe z klocków Duplo, Lego i innych, a liczy się budowanie a nie efekt końcowy i tak zaraz wszystko zburzę,
- Dostrzegam co jest krótsze, a co dłuższe, większe lub mniejsze,

- Wiem co oznacza dwa i znam pojęcie „oba”, „jeden” i „drugi” z własnego doświadczenia, bo przecież można trzymać po jednym przedmiocie w każdej ręce,
- Tworzę też ciągi z wszelkich zabawek w ten sposób przyporządkowując przedmioty,
- Lubię też ciąć nożyczkami różne rzeczy na kawałki oraz interesują mnie prace, które można wykonać z papieru i innych materiałów, nawet lepienie z plasteliny,
- Chętnie też zaczynam się bawić z innymi dziećmi i zaczynam zawierać pierwsze przyjaźnie,
- Coraz lepiej opanowuję mowę potoczną przez co zadaje mnóstwo pytań i uwielbiam rozmowy o wszystkim,
- Lubię słuchać krótkich opowiadań dlatego czytaj mi codziennie, chętnie uczę się wierszyków, piosenek, czy rymowanek,
- Moje myśli są często szybsze od słów stąd się czasami jąkam ale nie martw się to szybko minie,
- Staje się bardziej samodzielny, odpinam guziki i suwaki,
- Chętnie pomagam w sprzątanii zabawek i w prostych pracach domowych,
- Rysuję ludziki w postaci głowonogów bo ręce wystają mi często z głowy,
- Dostrzegam małe i ukryte detale na obrazkach oraz opowiadam o przygodach we właściwej kolejności,
- Lubię liczyć, znam liczebniki do 4, ale jeszcze się myślę przy ich wymienianiu,
- Odkrywam własne „Ja” i swoją odrębność,
- Na ogół jestem miły, życzliwy i przyjemny,
- Ale miewam okresy buntu, negacji, wymuszeń i awantur,

- Przeżywam też silne napięcia emocjonalne i żeby je rozładować miewam ataki wściekłości: rzucam się na ziemię, kopię, biję, niszczę przedmioty, ssę palec i kiwam się,
- Dlatego naucz mnie, jak sobie z tym radzić, zamiast ganić, czy zawstydząć!

CZTEROLATEK

JA JUŻ CZTERY LATKA MAM, DUŻO RZECZY ROBIĘ SAM! ALE CO SIĘ ZE MNĄ DZIEJE? TATUŚ WOŁA OSZALEJĘ! ZANIM JEDNAK ZGANISZ MNIE, DOWIEDZ SIĘ DLACZEGO POSTĘPUJĘ ŹLE!

Zmiana, która następuje w zachowaniu dziecka na początku czwartego roku życia, jest potwierdzeniem zasady mówiącej, że przejście do następnego etapu rozwoju odbywa się kosztem rozbicia i zniweczenia równowagi osiągniętej w okresie poprzednim. Jest to zmiana dla wielu rodziców druzgocąca i będąca źródłem najwyższego niepokoju, ale jest to rzecz naturalna dla tego okresu i niektóre zachowania przy odrobinie pomocy mijają szybciej niż się pojawiają. Tak więc dziecko:

- Biega, wrzeszczy, rzuca kamieniami, niszczy zabawki i ubrania, ucieka, głupkowato się śmieje, z wściekłością „stawia się rodzicom”, sabotuje wszelkie ich polecenia i namiętnie „rzuca mięsem, przysparzając opiekunom udręk publicznej kompromitacji,
- Z upodobaniem fantazjuje, opowiadając niestworzone historie i upierając się, że są one prawdziwe,
- Ustawicznie sprawdza sam siebie poprzez oddalanie się od domu, przebieganie przez jezdnię, szaleńczą jazdę na rowerze,
- Śpi dość dobrze ale pojawiają się lęki nocne pod wpływem wyrazistych snów i fantazji,

- Szybko i bez grymaszenia je nie mogąc wysiedzieć przy stole, często przerywa posiłek, by gdzieś pobiec, coś przynieść lub zniknąć w toalecie,
- Przejawia też skłonność do samodzielnego załatwiania potrzeb fizjologicznych stąd zainteresowanie toaletami w innych domach i szaletami publicznymi,
- Z upodobaniem też mówi o czynnościach wydalniczych używając wulgarnych słów i podglądając innych w toalecie,
- Może też utrzymywać się u czterolatka mimowolne moczenie się w nocy, jak i popuszczanie moczu o moczenie w dzień, szczególnie w czasie zabaw z rówieśnikami,
- Dziecko przeżywa też jeszcze silniejsze napięcie emocjonalne, konflikty i stresy, żeby je rozładować oprócz czynności z poprzedniego okresu pojawiają się nowe: płaczliwość, dłubanie w nosie, obgryzanie paznokci, robienie min i grymasów, płucie, częste oddawanie moczu oraz nudności i wymioty w chwilach szczególnego napięcia, a także nawyki kręcenia i wyrywania włosów oraz rozdrapywania wyprysków, ranek i strupków na skórze,
- Pojawiają się także manieryzmy - bezcelowe zachowania - automatyczne podskoki, przykucania, ruchy głową, mruganie oczami, grymasy, mlaskanie, pochrząkiwania, pokrzykiwania, pokasływania, głośne wciąganie powietrza, poprawianie ubrania, przyglądanie włosów, pociągania za uszy i nos itp.
- Nie czuje się bezpieczne i domaga się specjalnej uwagi oraz objawów przywiązania i miłości,

- Buntuje się dla samej zasady chociaż bywa to sprzeczne z jego interesami,
- Boi się odgłosu pracujących silników, ciemności, dzikich zwierząt, i wieczornych wyjść rodziców z domu,
- Jest mocno zainteresowane sprawami rozmnażania i ciała, konkretyzują się dociekania skąd się biorą dzieci, chętnie też pokazują wyposażenie płciowe, doszukując się różnic i podobieństw,
- Ponadto potrafi nawlekać małe koraliki,
- Kreśli pierwsze linie skośne,
- Zna różnice pomiędzy tym co słuszne i niesłuszne, wie że nie wolno mu bić innych dzieci, dzieli się z przyjacielem i broni go,
- Odczuwa potrzebę przebywania z innymi dziećmi,
- Potrafi utrzymać równowagę, huśta się samo na huśtawce, uczy się jazdy na rowerze i wrotkach,
- Ustala się już dominująca strona: wyraźnie uprzywilejowana jest jedna ręka, noga, jedno oko i ucho, a dziecko woli używać dominującej strony,
- Potrafi posługiwać się widelcem, nożyczkami,
- Wykonuje proste prace ręczne: splatanie pasków papieru, szycie i haftowanie na szablonach,
- Rysuje przedmioty, odtwarza proste schematyczne rysunki,
- Rysuje postać człowieka,
- Rozumie dłuższe opowiadania i bajki,
- Planuje swoje działania, interesuje się swoją przeszłością i przyszłością,
- Samo pielęgnuje swoje przyjaźnie,

- Układa mozaiki geometryczne,
- Liczy ze zrozumieniem do 10 przyporządkowując jeden element jednej liczbie.

O dziecku pięcioletnim i sześcioletnim napiszemy w następnym numerze naszej gazetki. Serdecznie zapraszamy do przeczytania kolejnego numeru!

Zabawy pobudzające zmysły

Zabawy z masami plastycznymi takimi jak piankolina, ciastolina, czy piasek kinetyczny zachęcają dzieci do wążchania, dotykania, obserwowania i poznawania świata wokół za pomocą zmysłów. Dziecko w ten sposób poznaje nie tylko siebie, ale również zjawiska zachodzące wokół, to doskonały pomysł na oderwanie dziecka od telewizora czy komputera, a teraz najlepsze: Nie potrzebujesz do tego drogich zabawek!

Piasek kinetyczny z mąki

Z pogodą różnie bywa, a dzieci uwielbiają różnorodne masy plastyczne i zabawy piaskiem. Czasem do zabawy w deszczowy lub zimowy dzień robimy sztuczny mokry piasek do robienia babek, budowania zamków i małych rzeźb lub innych zabaw sensorycznych.

PRZEPIS:

8 szklanek mąki, 2 szklanki oleju, laska kredy dla zabarwienia starta na tarce.

Ciecz nienewtonowska

Ciecz nienewtonowska to świetna zabawa sensoryczna dla wszystkich dzieci małych i dużych, a i dorośli chętnie się potapla.

Trzeba przyznać, że oprócz zabawy to miłe odprężenie dla dłoni.

Płyn nienewtonowski zrobimy łatwo ze skrobi i wody.

PRZEPIS:

1 kg mąki, stopniowo dodajemy wodę.

Jeśli dzieciom znudzi się zabawa białą cieczą, to można spróbować pobawić się w jej barwienie i mieszanie kolorów za pomocą pasków bibuły.

Kolejna zabawa to ukrywanie np. szklanych kulek w masie i próba ich odnalezienia. Dzieci uwielbiają takie zabawy, to niezwykle doznania sensoryczne i fajna pomoc terapeutyczna dla dzieci wymagających rehabilitacji dłoni i ręki.

Zimny sztuczny śnieg

Z pewnością każdy maluch ucieszy się z takiej zabawy jeśli nie może wyjść z domu lub tęskni za śniegiem. Taka namiastka zimnego puchu, który się nie roztopia da dziecku wiele radości. Robienie śnieżnych kul, babek i zabawa autkami lub ulubionymi zabawkami w śniegu to wspaniałe doznania sensoryczne.

Zagniatanie, lepienie i formowanie wzbogaca umiejętności manualne i usprawnia małą motorykę potrzebną później do nauki pisania. Twórcze możliwości i luźna zabawa doskonale oddziałują na dziecięca wyobraźnię zachęcając do zabawy przez długi czas.

Masę można przechowywać przez kilka dni w woreczku w lodówce.

PRZEPIS:

8 opakowań sody oczyszczonej oraz jedna pianka do golenia.

Do miski wsypujemy sodę i dodajemy piankę mieszając razem wszystkie składniki. Już w trakcie mieszania dziecko poczuje, że masa jest chłodna. Po zagnieceniu masy wstawiamy nasz śnieg do lodówki na 30 minut. Po tym czasie sztuczny śnieg jest zimny i ma doskonałą konsystencję do zabawy.

Piankolina

Z piankoliny możemy tworzyć rozmaite babki, budowle, zakopywać skarby, bawić się autkami czy ludzikami, odciskać dłonie, a nawet pisać literki za pomocą wykałaczki. Jeśli biała puszysta masa nam się znudzi możemy dodać do niej odrobinę

barwników spożywczych. Zabawa w barwnie i obserwowanie jak kolorowa masa miesza się razem dostarcza dodatkowych bodźców i urozmaica zabawę na dłużej.

PRZEPIS:

1 kg mąki ziemniaczanej, jedno opakowanie pianki do golenia oraz odrobinę płynu do mycia naczyń najlepiej białego lub bezbarwnego.

Malowanie na soli

Wystarczy wysypać na tacę sól kuchenną, zabarwić wodę w kubeczkach na przykład: bibułą, barwnikami lub farbami i zacząć zabawę. Kolorową wodę nabieramy do pipety, strzykawki, czy spryskiwacza i polewamy sól .

Pryskanie kolorowym płynem, obserwowanie jak barwy mieszają się razem, tworzenie rozmaitych obrazów niezwykle pobudza dziecięcą wyobraźnię. Taka zabawa manualna to świetny trening małej motorki.

Worek sensoryczny

Woreczki sensoryczne wpływają korzystnie na nasze zmysły, głównie na zmysł dotyku i wzroku. Idealne są dla dzieci, które nie lubią się brudzić oraz dla rodziców/nauczycieli, którzy nie lubią bałaganu podczas zabawy.

W pracy z dziećmi wykonałam, a właściwie dzieci same stworzyły zimowy woreczek sensoryczny. Dodatkowo wykorzystaliśmy brokat i śnieżynki wycięte za pomocą dziurkacza ozdobnego. Można wykorzystać inne elementy takie jak np. cekiny, guziki, elementy piankowe itp.

Śmietankowy detektyw

Idealna odkrywczą zabawa zarówno dla małych dzieci jak i tych trochę starszych.

Potrzebny jest duży woreczek strunowy, różnokolorowe drobiazgi oraz bita śmietana. Wrzucamy rzeczy do woreczka, zatapiamy je w bitej śmietanie i szczelnie zamykamy. Mając tak przygotowany woreczek ze skarbami możemy rozpocząć zabawę w detektywa. Najmłodsze dzieci będą się bawić tylko dotykając i oglądając co się dzieje.

Sama obserwacja pojawiających się i znikających przedmiotów, będzie dla nich odkrywczą.

Możemy przy okazji rozmawiać z maluszkiem o tym co się dzieje w woreczku:

- popatrz żółty patyczek
- a tu czerwony pompon
- o! a tu co jest?

Dla starszych dzieci jest inna opcja:

Poszukaj wszystkie patyczki i policz.

Policz ile jest zielonych pomponów?

Odszukaj i policz ile jest najmniejszych pomponów.

A gdzie się schował największy pompon?

Popatrz i powiedz czego jest najwięcej w woreczku?

Źródło: mojedziecikreatywnie.pl

Wstydlivy problem

Wbrew stereotypowemu myśleniu wszawica nie dotyczy tylko rodzin biednych i tych, w których nie dba się o higienę. Problem istnieje i można go rozwiązać przez komunikację, wiedzę i zdecydowane i fachowe działania. Warto poznać najważniejsze informacje o tej groźnej chorobie, ponieważ każdy (bez względu na wiek i dbałość o higienę) może na nią zachorować.

Wszawica może pojawić się w każdym miejscu, w którym znajdują się duże skupiska ludzi, np. w przedszkolu, szpitalu, szkole, a także w środkach transportu komunikacji miejskiej.

Chorobę wywołują wszy - niewielkie (2-3mm), groźne owady pasożytnicze żywiące się ludzką krwią. Najczęściej spotykane to wszy głowowe. Wesz głowowa żyje na owłosionej skórze głowy. Najczęściej u nasady włosów składa swoje jajeczka (gnidy), z których po tygodniu wykluwają się larwy. Te dojrzewają przez kolejne siedem dni. Wówczas zaczynają przegryzać skórę głowy, by móc odżywiać się krwią. Wstrzykują też ślinę, która wywołuje silny świąd. W miejscu ukłucia powstaje mała swędząca grudka. Gnidy mają około 1 mm średnicy i są szarobiałe. Przyklejają się u nasady włosów, często ukrywają się za małżowinami usznymi i na potylicy. W wielu przypadkach zdrapywanie strupków po ugryzieniu prowadzi do groźnych powikłań. Wywołanie zakażenia wtórnego może przyczynić się do ropnego zapalenia skóry i węzłów chłonnych.

Na szczęście dzięki wieloletniemu doświadczeniu medycyny w walce z pasożytami dysponujemy skutecznymi środkami leczniczymi. Wymagają one jednak konsekwentnego stosowania, w przeciwnym razie leczenie jest nieskuteczne. Należy stosować specjalistyczne środki na owłosioną skórę głowy. Mogą mieć one

postać szamponów, lotionów bądź preparatów roślinnych. Ważne jest zapoznanie się z załączoną ulotką, ponieważ każdy lek ma inne zasady stosowania. Wszelkie zabiegi dezynfekcyjne trzeba powtórzyć po 7-10 dniach ze względu na wysoką odporność gnid. Jeżeli zachoruje jeden członek rodziny, leczą się wszyscy domownicy.

Największa odpowiedzialność za walkę z wszawicą spoczywa na rodzicach. Zaleca się, aby działania higieniczne przeciw wszawicy były podjęte przez rodziców lub opiekunów niezwłocznie, a czas nieobecności dziecka w placówce możliwie najkrótszy.

Warto podkreślić, że wszawica nie jest marginalnym problemem z przeszłości, trzeba zachować czujność i systematycznie kontrolować stan głowy dzieci.

Źródło: Przedszkole. Miesięcznik dyrektora/ Luty 2017

Kącik logopedyczny Szanowni Rodzice!

Przedstawiamy Wam propozycje zabaw i ćwiczeń usprawniających aparat oddechowy i artykulacyjny. Przykłady zaczerpnięte są z fachowej literatury, jak i pomysły Pań logopedek pracujących w naszym przedszkolu. Zachęcamy do zapoznania się z propozycjami ćwiczeń. Większość z nich ma formę zabawy, ponieważ jest to naturalna aktywność dziecka w wieku przedszkolnym. Nie będzie to na pewno zmarnowany czas, ale czas spędzony z Waszym dzieckiem. Ważna jest też systematyczność w wykonywaniu ćwiczeń, sprzyja to trwałej poprawie i sprawności aparatu artykulacyjnego. W tym wydaniu gazetki prezentujemy bajeczkę logopedyczną. Życzymy owocnej pracy!

Bajeczka logopedyczna jest formą zabawy, która wspomaga rozwój mowy dziecka – wzbogaca słownik, usprawnia aparat artykulacyjny, fonacyjny i oddechowy.

BAJECZKA LOGOPEDYCZNA „WIEWIÓRECZKA”

Mała wiewióreczka biegała po parku (**językiem robimy kółeczko dookoła warg, nie dotykając ich**). Przeskakiwała z jednego drzewa na drugie (**dotykamy każdego zęba na górze jamy ustnej, buzia szeroko otwarta**) i rozglądała się (**przesuwamy językiem po podniebieniu i wewnętrznych ściankach policzków**). Szukała mieszkanka na zimę (**pytamy dziecko, jak nazywa się takie mieszkanko**). Będzie jej potrzebne, kiedy zrobi się zimno (**wypowiadamy - brr...**). Biegała, biegała rudą kitką machała (**język przesuwają na boki - w kierunku do jednego i drugiego ucha**)

aż znalazła dziuplę, która była pusta (**długo wymawiamy samogłoskę O**). Naznosiła tam orzechów, żołądzi, kasztanów i szyszek. Poukładała po prawej stronie orzechy (**wypychamy językiem policzek po prawej stronie**), po lewej stronie żołądzie (**wypychamy językiem policzek po lewej stronie**). Po prawej stronie ułożyła kasztany (**wypychamy językiem policzek po prawej stronie**), szyszki upchnęła po lewej stronie (**wypychamy językiem policzek po lewej stronie**). Nazbierała zapasów na zimę tyle (**wdychamy powietrze nosem i zatrzymujemy je przez chwilę w buzi, nadymając policzki**), że sama do tej dziupli już się nie zmieściła (**robimy smutną minę**). Pomyślała sobie wiewióreczka „Poszukam innego mieszkania dla siebie, a tutaj będzie moja spizareczka” (**uśmiechamy się nie pokazując zębów**).

Pomagamy zbierać zapasy wiewiórcze – przygotowujemy obrazek wiewiórki lub pluszową wiewiórkę i wykonujemy małe kuleczki (orzeszki) z bibuły lub foli aluminiowej (muszą być lekkie). Za pomocą słomki przenosimy kuleczki do wiewiórki lub dmuchamy na nie, aby się potoczyły w jej stronę.

